

L'euro, port segur

L'estabilitat, solvència, fortalesa i predictibilitat de l'euro i del BCE ens han evitat que la crisi financera ens cobrés una factura de devaluació i inflació com a Argentina o Turquia

No valorem prou el que tenim. Acabem de celebrar 20 anys de l'euro i no posem prou en valor fins a quin punt ens ha fet molt menys dura i dolorosa la crisi financera de 2008, que tot just ara comencem a superar a Catalunya en termes d'ocupació i, de fa pocs anys, en termes de producció, inversió i exportació.

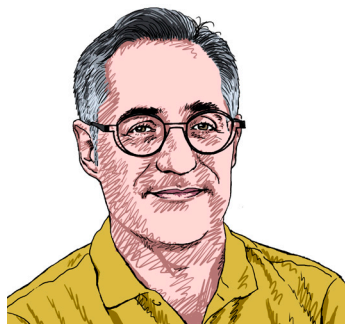
L'euro és avui la més tangible materialització de la integració europea. L'euro és una realitat que tenim cada dia a la butxaca i ens ha servit en els darrers anys per demostrar que, monetàriament parlant, som més forts amb una moneda única que no pas amb monedes separades.

Sense l'euro la crisi financera a Espanya hauria comportat, molt probablement, que la crisi de Bankia afectés el conjunt del sistema financer i també que la inflació i els tipus d'interès haguessin superat durant anys taxes de dos dígit i empobrit les classes mitjanes i arruïnat les classes populars.

Amb l'euro, en canvi, hem assegurat un horitzó previsible i estable de prosperitat: l'estabilitat de preus ha salvat els estalvis de les famílies i ha donat confiança a les empreses per invertir. L'euro ha proporcionat dues dècades seguides d'estabilitat de preus en països acostumats secularment a llargs períodes d'elevades inflacions. Basada en aquesta confiança, les empreses han pogut invertir i crear llocs de treball.

Aquesta confiança i predictibilitat dels estalviadors i dels inversors són condicions sense les quals no hi ha prosperitat.

L'euro ha reforçat, salvaguardat i consolidat també el mercat comú o mercat únic (*Single Market*), el gran èxit europeu del

RAMON
TREMOSA

segle XX, que ha esdevingut un autèntic mecanisme de creixement econòmic sostenible per augmentar i millorar els nostres estàndards de vida i de desenvolupament.

Així, per exemple, els països de la zona euro han augmentat significativament la seva integració fins a un punt que no era pas imaginable abans de la moneda única: el comerç dins de la UE equivalia el 1992 al 13% del PIB de l'eurozona d'aquell any i avui aquest comerç equival al 20% del PIB de 2018. Les cadenes de producció de molts béns i serveis estan escampades per tots els països de l'euro.

Avui molts reptes són globals i només es poden afrontar amb garanties conjuntament. En el cas de la moneda única, és aquesta unió la que ha permès a països petits europeus desenvolupar les seves habilitats i potencialitats, fent més fàcil-

ment possible de mantenir la seva sobirania fiscal i financera en un món de capitals globalitzats amb capacitat de moure's en grans quantitats.

L'euro és, per tant, una història d'unitat (*togetherness*). L'euro també ha estat la veu amb la qual Europa i l'eurozona ha ajudat a reescriure la regulació financera global després de la gran recessió.

Aquesta sobirania és molt fàcil de perdre en uns mercats cada dia més competitius a nivell global i només cal mirar els exemples de Turquia o Argentina. Una crisi financera sobtada com la de 2008 ha comportat crisis fiscals i econòmiques que s'han traduït en escenaris de devaluacions sobtades de la divisa del 40-50% del seu valor, amb episodis d'inflació i de tipus d'interès del 20% al 35%.

Cal recordar que a Espanya, entre 1988 i 1993, el Govern del PSOE i el ministre Solchaga van elevar els tipus d'interès fins al 10%-15% per finançar deute públic espanyol, cosa que comportà fortes oscil·lacions de la pesseta i causà greus pèrdues a les pimes, i que desembocà en la greu crisi econòmica (autoinduída en bona part) de 1993-1996.

Mario Draghi, en les seves compareixences a la comissió d'Economia del Parlament Europeu, no es cansa mai de repetir i de posar en valor que l'euro ja és una història d'èxit europea. La política monetària europea ha passat d'estar basada en normes (*rules-based*) a estar basada en institucions (*institution-based*). Ara és el moment que la política fiscal europea segueixi també aquest camí.

Eurodiputat independent pel PDeCAT